

I Undladelsestilfælde kan Politiet for Virksomhedens eller Institutionens Regning træffe de fornødne Sikkerhedsforanstaltninger.

§ 4. Det antagne *Bevogtningsmandskab* skal godkendes af Politiet. Justitsministeren kan fastsætte, at der tillægges Bevogtningsmandskabet en *begrænset Politimyndighed* inden for Virksomhedens Omraade.

Politiet udfærdiger for hver Virksomhed efter Forhandling med dennes Ledelse en *Instruks* for Bevogtningsmandskabet. Overtrædelse af denne Instruks straffes med Bøde eller Hæfte.

I § 5 bestemmes, at Bøder tilfalder Statskassen, og at Sager om Overtrædelse af Loven behandles som *Politisager*. Endvidere gives der ligesom i en Række senere Love en udvidet Adgang til Beslaglæggelse, Ransagning, Anholdelse og Fængsling samt Adgang til Beskikkelse af Forsvarer, naar der nedlægges Paastand om Idømmelse af Fængselsstraf.

Bestemmelserne i § 4 fremkaldte flere Spørgsmaal, som Justitsministeren besvarede. Paa et Spørgsmaal om, hvorvidt Politiet skal have en Udskydelsesret over for de Personer, som man ikke vil lade deltage i Bevogtningen, svarede Ministeren, at Virksomhederne selv gerne skulde levere det fornødne Personale, men hvis man blev nødt til at søge Personale fra anden Side, var det rimeligt, at Politiet undersøgte de paagældendes Forhold og eventuelt undlod at benytte dem til en Bevogtningsopgave. — Hvad Bevogtningsmandskabets *Bevæbning* angaar, udtalte Ministeren, at man ikke havde tænkt paa anden Bevæbning end maaske en Stav, saaledes som forskellige Vagtkorps har det. *J. S. Foget* (B.) mente, at det hele saa blev alt for diletantisk, og Ministeren indrømmede, at det meget beroede paa, hvorledes de foreslaaede Foranstaltninger kom til at virke, om man maatte tage skarpere Midler i Brug, men han antog dog, at det i de fleste Tilfælde vilde være unødvendigt at tage andet i Brug end en Stav.

Folketingsudvalget drøftede i Samraad med Justitsministeren Spørgsmaalet om *ensartet Gennemførelse af Loven*, og der var Enighed om, at man ved Fastlæggelsen af de almindelige Retningslinier skulde Sigte paa, at fornøden Ensartethed blev sikret. Endvidere fandt man det rimeligt, at det blev henstillet til Myndighederne, at disse søgte Forhandlinger med et *raadgivende Udvalg fra Erhvervslivet*, baade ved Udarbejdelse af Retningslinierne og ved Behandling af eventuelle Klagesager.